

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2150/2005
av den 23 december 2005
om gemensamma regler för en flexibel användning av luftrummet
(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 551/2004 av den 10 mars 2004 om organisation och användning av det gemensamma europeiska luftrummet ⁽¹⁾, särskilt artikel 7.3 i denna,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 549/2004 av den 10 mars 2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet ("ramförordningen") ⁽²⁾, särskilt artikel 8.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Flexibel användning av luftrummet är ett koncept inom ramen för luftrumsplanering som beskrivits av International Civil Aviation Organisation (ICAO) och utvecklats av the European Organisation for the Safety of Aviation (Eurocontrol), enligt vilket det fastslås att luftrum inte skall betraktas som enbart civilt eller enbart militärt, utan snarare är att betrakta som ett kontinuum där alla användarbehov skall uppfyllas i högsta möjliga grad.
- (2) Eurocontrol har inom ramen för artikel 8.1 i förordning (EG) nr 549/2004 fått kommissionens uppdrag att bistå denna i arbetet med att utforma genomförandebestämmelser för en flexibel användning av luftrummet. Den här förordningen beaktar Eurocontrols rapport av den 30 december 2004 som blev resultatet av uppdraget.
- (3) Den här förordningen omfattar inte militära insatser och militär utbildning enligt artikel 1.2 i förordning (EG) nr 549/2004.
- (4) I ett uttalande om militära frågor som hänger samman med frågan om det gemensamma europeiska luftrummet ⁽³⁾ åtog sig medlemsstaterna att samarbeta med varandra med beaktande av militära krav, så att konceptet flexibel användning av luftrummet tillämpas fullt ut och på samma sätt av användarna av luftrummet i alla medlemsstaterna.
- (5) Av den gemensamma rapport som lämnades av Eurocontrols enhet för produktions- och kvalitetsövervakning och Eurocontrolbyrån i oktober 2001 framgår det att det finns stort utrymme för förbättringar i den nuvarande

tillämpningen av den flexibla användningen av luftrummet i Europa. Gemensamma regler för att genomföra dessa förbättringar bör därför antas.

- (6) Konceptet om en flexibel användning av luftrummet omfattar även luftrummet över internationellt vatten. Det påverkar inte medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter enligt konventionen om internationell civil luftfart (Chicago-konventionen) av den 7 december 1944 och dess tillägg, eller FN:s konvention av 1982 om havsrätt.
- (7) Det finns verksamheter som förutsätter att man reserverar en viss volym av luftrummet för exklusiv eller särskild användning under bestämda perioder, på grund av flygprofilernas speciella karaktär eller farliga egenskaper som innebär att det är viktigt att effektivt och säkert skilja verksamheten från sådan luftfart som inte deltar.
- (8) För att tillämpningen av den flexibla användningen av luftrummet skall bli effektiv och harmoniserad i hela gemenskapen krävs det tydliga och enhetliga regler för civil-militär samordning som beaktar samtliga användares krav och deras olika typer av verksamheter.
- (9) Effektiva samordningsförfaranden mellan civilt och militärt flyg bör grundas på regler och normer som garanterar att samtliga användare kan utnyttja luftrummet effektivt.
- (10) Det är viktigt att stärka samarbetet mellan angränsande medlemsstater och beakta gränsöverskridande insatser vid tillämpningen av konceptet flexibel användning av luftrummet.
- (11) Skillnader i organisationen av civil-militärt samarbete i gemenskapen begränsar möjligheterna att sköta luftrumsplaneringen på ett enhetligt och tidsbesparande sätt. Därför är det viktigt att identifiera de personer eller organisationer som ansvarar för tillämpningen av den flexibla användningen av luftrummet i varje medlemsstat. Dessa uppgifter bör göras tillgängliga för medlemsstaterna.
- (12) Införandet av enhetliga förfaranden för den civil-militära samordningen och användningen av det gemensamma luftrummet är ett nödvändigt villkor för skapandet av ett välfungerande luftrumsblock enligt definitionen i förordning (EG) nr 549/2004.

⁽¹⁾ EUT L 96, 31.3.2004, s. 20.

⁽²⁾ EUT L 96, 31.3.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 96, 31.3.2004, s. 9.

- (13) En flexibel användning av luftrummet omfattar strategisk, förtaktisk och taktisk luftrumsplanering vilka – även om de är skilda styrfunktioner – hänger nära samman med varandra, och bör därför handhas på ett enhetligt sätt så att utnyttjandet av luftrummet blir effektivt.
- (14) Program för flygledningstjänster som håller på att utvecklas för samarbetet på europeisk nivå bör göra det möjligt att stegvis skapa enhetlighet mellan funktionerna för luftrumsplanering, flödesplanering och flygtrafikledning.
- (15) När flera flygverksamheter pågår i samma luftrum men uppfyller olika krav bör samordningen vara inriktad både på säkra flygningar och bästa möjliga utnyttjande av tillgängligt luftrum.
- (16) Snabb spridning av korrekta uppgifter om situationen i luftrummet och eventuella särskilda trafiksituationer till civila och militära flygtrafikledare har en direkt effekt på verksamhetens säkerhet och effektivitet.
- (17) Snabb tillgång till aktuell information om situationen i luftrummet är avgörande för alla intressenter som vill utnyttja de luftrumsstrukturer som ställts till förfogande när de lägger upp eller ändrar färdplanen.
- (18) Det är viktigt att regelbundet bedöma utnyttjandet av luftrummet för att öka förtroendet mellan tjänsteleverantörer och användare inom civilt och militärt flyg, och det är ett viktigt redskap för att förbättra utformningen av luftrummet och luftrumsplaneringen.
- (19) Den årliga rapport om flexibel användning av luftrummet som avses i artikel 7.1 i förordning (EG) nr 551/2004 bör innehålla uppgifter som är relevanta med hänsyn till de ursprungliga målen och bör syfta till att tillgodose användarnas krav på ett bättre sätt.
- (20) Det krävs en övergångsperiod för att uppfylla kraven på samordning mellan enheter för civil respektive militär flygtrafikledning och/eller enheter för militär kontroll.
- (21) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté för det gemensamma luftrummet som inrättas genom artikel 5.1 i förordning (EG) nr 549/2004.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning förstärks och harmoniseras tillämpningen av konceptet flexibel användning av luftrummet, inom

ramen för det gemensamma europeiska luftrummet, i enlighet med definitionen i artikel 2.22 i förordning (EG) nr 549/2004 i syfte att underlätta luftrumsplanering och flygledningstjänst inom ramen för den gemensamma transportpolitiken.

Genom denna förordning förstärks samarbetet mellan civila och militära enheter med ansvar för flygledningstjänst som är verk samma i det luftrum som medlemsstaterna ansvarar för.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning skall de definitioner gälla som fastställs i förordning (EG) nr 549/2004.

2. Utöver de definitioner som avses i punkt 1 skall följande definitioner gälla:

- a) *cell för luftrumsplanering (AMC)*: en cell som ansvarar för det löpande arbetet med luftrumsplanering och för vilken en eller flera medlemsstater har ansvaret.
- b) *luftrumsreservation*: ett definierat område av luftrummet som tillfälligt har reserverats för exklusivt eller speciellt utnyttjande av vissa användarkategorier.
- c) *luftrumsbegränsning*: en definierad volym i luftrummet där det kan förekomma aktiviteter som är farliga för luftfart under särskilda tidpunkter (farligt område), eller ett definierat område i luftrummet, ovanför ett lands territorium eller territorialvatten, där flygningen är begränsad enligt vissa bestämda regler (begränsat område), eller ett definierat område i luftrummet ovanför ett lands territorium eller territorialvatten där flygtrafik är förbjuden (förbjudet område).
- d) *luftrumsstruktur*: ett särskilt område i luftrummet som är avsett att bidra till att flygtrafiken fungerar säkert och så effektivt som möjligt.
- e) *Flygtrafikledningsenhet (ATS-enhet)*: en civil eller militär enhet som ansvarar för att sköta flygtrafikledning.
- f) *civil-militär samordning*: samordningen mellan civila och militära parter som är behöriga att fatta beslut och enas om åtgärder.
- g) *enhet för militär kontroll*: en permanent eller mobil militär enhet som har hand om militär flygtrafik och/eller annan verksamhet som på grund av sin särskilda karaktär kan komma att kräva luftrumsreservation eller luftrumsbegränsning.

- h) *gränsöverskridande luftrum*: en luftrumsstruktur som sträcker sig över nationella gränser och/eller gränser för flyginformationsregioner.
- i) *planerad flygrutt*: flygväg och andra uppgifter som beskriver den planerade flygningen fram till målet inklusive uppdateringar och ändringar.
- j) *flygväg*: den väg ett luftfartyg tar genom luften, beskriven i tre dimensioner.
- k) *realtid*: den faktiska tidpunkt då en process eller händelse inträffar.
- l) *separation*: utrymmet mellan luftfartyg, nivåer eller färdlinjer.
- m) *användare*: civila eller militära luftfartyg som rör sig i luften, liksom alla andra verksamheter som kräver luftrum.

Artikel 3

Principer

Konceptet "flexibel användning av luftrummet" inbegriper följande principer:

- a) Samordningen av civila och militära myndigheter skall vara organiserad på strategisk, förtaktisk och taktisk nivå inom luftrumsplaneringen genom att det upprättas överenskommelser och förfaranden för att öka säkerheten och luftrumskapaciteten och förbättra luftfartens effektivitet och flexibilitet.
- b) Överensstämmelse mellan luftrumsplanering, flödesplanering och flygledningstjänst som skall åstadkommas och bibehållas på luftrumsplaneringens tre nivåer som anges i punkt a för att skapa effektiv luftrumsplanering, fördelning och användning av luftrummet för alla användare.
- c) Luftrumsreservation för exklusiv eller särskild användning av användarkategorier skall vara av tillfällig natur, och endast tillämpas under begränsade tidsperioder med utgångspunkt från den faktiska användningen och skall hävas så snart den verksamhet som föranledde reservationen upphör.
- d) Samarbete skall upprättas mellan medlemsstater för att man effektivt och enhetligt skall kunna tillämpa konceptet flexibel användning av luftrummet över nationsgränser eller gränser för flyginformationsregioner, och i synnerhet för att sköta gränsöverskridande verksamheter; vidare skall samarbetet omfatta alla relevanta rättsliga, operativa och tekniska aspekter.
- e) Flygtrafikledningseenheter och användare skall utnyttja det tillgängliga luftrummet på bästa sätt.

Artikel 4

Nivån för strategisk luftrumsplanering (nivå 1)

1. Medlemsstaterna skall utföra följande uppgifter:
 - a) se till att konceptet flexibel användning av luftrummet tillämpas på strategisk, förtaktisk och taktisk nivå,
 - b) regelbundet se över användarnas behov,
 - c) godkänna de verksamheter som kräver luftrumsreservation eller -begränsning,
 - d) definiera tillfälliga luftrumsstrukturer och förfaranden för att erbjuda flera valmöjligheter när det gäller luftrumsreservation och flygvägar,
 - e) fastställa kriterier och förfaranden för att skapa och tillämpa justerbara horisontella och vertikala gränser för det luftrum som krävs för att rymma många olika typer av flygvägar och förändringar av flygningar med kort varsel,
 - f) bedöma de nationella luftrumsstrukturerna och flygvägsnät för att planera för flexibla luftrumsstrukturer och -förfaranden,
 - g) fastställa de särskilda villkor som gäller när ansvaret för separation mellan civila och militära flygningar vilar på flygtrafikledningseenheterna respektive enheterna för militär kontroll,
 - h) utveckla gränsöverskridande luftrumsanvändning tillsammans med angränsande medlemsstater när så krävs till följd av trafikflödena och användarnas verksamhet,
 - i) samordna sina riktlinjer för luftrumsplanering med de angränsande medlemsstaterna så att de gemensamt kan handha frågan om luftrum över nationsgränser eller över gränser mellan flyginformationsregioner,
 - j) fastställa luftrumsstrukturer och göra dem tillgängliga för användare i nära samarbete och samordning med angränsande medlemsstater där de berörda luftrumsstrukturerna har en märkbar effekt på den gränsöverskridande flygtrafiken eller trafiken i luftrum som ligger i gränsområden för flyginformationsregioner, och för att se till att luftrummet används optimalt för samtliga användare runt om i gemenskapen,
 - k) tillsammans med angränsande medlemsstater fastställa gemensamma normer för separation mellan civil och militär luftfart när det gäller gränsöverskridande verksamheter,

- l) upprätta samråd med de personer eller organisationer som avses i punkt 3 och samtliga relevanta parter och organisationer för att se till att användarnas krav beaktas på ett korrekt sätt,
- m) bedöma och se över förfaranden för luftrummet och resultatet av insatser för flexibel användning av luftrummet,
- n) inrätta mekanismer för att lagra uppgifter om ansökningar, fördelningen av luftrummet och den faktiska användningen av luftrumsstrukturerna, så att dessa kan analyseras och ligga till grund för planeringen.

De villkor som avses i punkt g skall dokumenteras och beaktas vid den säkerhetsbedömning som avses i artikel 7.

2. I medlemsstater där både civila och militära myndigheter ansvarar för eller är involverade i luftrumsplanering skall uppgifterna i punkt 1 vidtas inom ramen för ett gemensamt civil-militärt arbete.

3. Medlemsstaterna skall fastställa vilka personer och organisationer som är ansvariga för att genomföra de uppgifter som anges i punkt 1, och meddela kommissionen dessa uppgifter. Kommissionen skall för att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna ha, och göra tillgänglig, en förteckning över alla personer eller organisationer som angivits.

Artikel 5

Nivån för förtaktisk luftrumsplanering (nivå 2)

1. Medlemsstaterna skall utse eller inrätta en cell för luftrumsplanering som skall fördela luftrummet i enlighet med de villkor och förfaranden som fastställs i artikel 4.1.

I de medlemsstater där både civila och militära myndigheter ansvarar för eller är involverade i luftrumsplanering skall denna cell vara en gemensam civil-militär cell.

2. Två eller flera medlemsstater får upprätta en gemensam cell för luftrumsplanering.

3. Medlemsstaterna skall se till att det införs lämpliga stödssystem så att cellen för luftrumsplanering kan sköta arbetet med fördelningen av luftrummet och så att det blir möjligt att i god tid meddela uppgifterna om tillgängligt luftrum till alla berörda luftrumsanvändare, celler för luftrumsplanering, leverantörer av flygtrafikledningstjänster och alla berörda parter och organisationer.

Artikel 6

Nivån för taktisk luftrumsplanering (nivå 3)

1. Medlemsstaterna skall se till att det inrättas förfaranden för civil-militär samordning och kommunikation mellan lämpliga flygtrafikledningsenheter och enheter för militär kontroll som möjliggör ett utbyte av uppgifter om luftrummet som gör det

möjligt att i realtid aktivera, avaktivera eller omfördela luftrum som har fördelats på förtaktisk nivå.

2. Medlemsstaterna skall se till att de berörda enheterna för militär kontroll och flygtrafikledningsenheterna i god tid och på ett effektivt sätt utbyter uppgifter om ändringar av den planerade aktiveringen av detta luftrum, och att de underrättar berörda användare om den faktiska situationen i luftrummet.

3. Medlemsstaterna skall se till att det införs förfaranden för samordning och stödssystem mellan flygtrafikledningsenheterna och enheter för militär kontroll, så att säkerheten garanteras vid hanteringen av interaktion mellan civilt och militärt flyg.

4. Medlemsstaterna skall se till att samordningsförfaranden införs mellan civila och militära enheter för flygtrafikledning, så att det blir möjligt att direkt meddela relevanta uppgifter för att lösa enskilda trafiksituationer när civila och militära enheter tillhandahåller tjänster inom samma luftrum. Dessa relevanta uppgifter, skall, särskilt när det krävs av säkerhetsskäl, meddelas civil och militär trafikledning och enheter för militär kontroll genom ett rimligt utbyte av uppgifter om flygningen, inklusive position och planerad flygrutt.

5. När gränsöverskridande verksamhet pågår skall medlemsstaterna se till att flygtrafikledningen för civil luftfart, flygtrafikledningen för militär luftfart och eventuella enheter för militär kontroll som berörs av denna verksamhet enas om gemensamma förfaranden för att hantera enskilda trafiksituationer och förbättra luftrumsplaneringen i realtid.

Artikel 7

Säkerhetsbedömning

Medlemsstaterna skall för att bibehålla eller förstärka befintliga säkerhetsnivåer se till att det inom ramen för säkerhetsarbetet görs en säkerhetsbedömning, inklusive identifiering av faror, riskbedömning och åtgärder för att minska risker, innan man inför några ändringar i systemet för flexibel användning av luftrummet.

Artikel 8

Rapportering

Vid den årliga rapporteringen om tillämpningen av den flexibla användningen av luftrummet som avses i artikel 7.2 i förordning (EG) nr 551/2004 skall medlemsstaterna lämna de uppgifter som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 9

Tillsyn

Medlemsstaterna skall se till att bestämmelserna i den här förordningen följs med hjälp av inspektioner, översyner och säkerhetsrevisioner.

*Artikel 10***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6 skall börja tillämpas 12 månader efter denna förordnings ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2005.

På kommissionens vägnar
Jacques BARROT
Vice ordförande

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER UPPGIFTER SOM SKALL INGÅ I DEN ÅRLIGA RAPPORTEN OM TILLÄMPNINGEN AV FLEXIBEL ANVÄNDNING AV LUFTRUMMET

- En allmän beskrivning av den nationella organisationen och ansvarsfördelningen på nivåerna 1, 2 och 3 inom konceptet flexibel användning av luftrummet.
 - En utvärdering av hur de avtal, förfaranden och stödssystem fungerar som har inrättats på strategisk, förtaktisk och taktisk nivå inom luftrumsplaneringen. Denna utvärdering skall göras med sikte på säkerhet, luftrumskapacitet, effektivitet och flexibilitet i samtliga användares flygverksamhet.
 - De problem som har dykt upp i samband med tillämpningen av den här förordningen, vilka åtgärder som har vidtagits och eventuella behov av ändringar.
 - Resultatet av nationella inspektioner, översyner och säkerhetsrevisioner.
 - Samarbetet mellan medlemsstaterna på området för luftrumsplanering, i synnerhet när det gäller arbetet med att skapa och förvalta gränsöverskridande luftrum och gränsöverskridande verksamheter.
-